

101971

Folkvard sitt foredrag. Man ledes der føresporten til landet store ting. Ikke minst var imponerende arbeide som gjennemført. Man utviklet sport-teknikk hvis erfaringer ikke gi impulser av stor verdi dertil. Under krigen presset inerne sig hårdt, men man har resultater. Landets totale jonskapasitet øket med 60% innen krigsårene, eller vel mer. Effektivitetsprøvningen sistige steg før krigen med 2%. Arlig. Og fremdeles mener norske eksperter at det i en fremover bør være mulig effektiviteten med 7-8 pct. Det minste er det nødvendig på noenlunde kort tid skal gjennopprette levestandarden.

Det er en inngående redegrunn for de veilederne amerikanerne med henblikk på å vinne mot supereffektiv introduksjon. Det vil her langt å følge foredragsholdgjennem den halvannen tiemstilling av emnet, og vi er oss med å gi noen spredte detaljer plukket ut av om helst ikke burde oppmerksomhet. Det vil her langt å følge foredragsholdgjennem den halvannen tiemstilling av emnet, og vi er oss med å gi noen spredte detaljer plukket ut av om helst ikke burde oppmerksomhet.

I statistisk innderskelse fra statset «Modern Industri», for publikum i foredragsholdet lysbillederrettet, fremgikk 48 pct. av de amerikanske bedrifter i dag anser nyaner av maskiner og utstyr krigstid post i sitt rasjonaliseringssprogram, mens 80 pct. har et teknisk forbedringssprogram etter krigsårenes mangnigheter. 78 pct. av bedriftene i første rekke forbedre teknikarrangementer, mens 59% inn for mekanisering og et materialtransport. Som et eksempel på et forholdsvis eksplosivt industriens rasjonaliseringssprogrammatiske utvikling industrielle formgivning — foredragsholderen planlegger en paraply for industriell produksjon. Ut fra den forutsetningen har en bestemt nøyaktig å verne hele kroppen ikke bare hatten mot regn, men også ingen til et inngående studium av dette. Alt ble med i beregningene, ble av ultralysbilledet fra de sorte, triste affaser i Norge bærer over hovedbøren er generende. Den nøyaktige paraply var ikke i stand som et ledd i sjømannenes aksjon for å bringe klarhet i hvem som eier de paraplyene som under krigen ble innbetalta til det såkalte «Nortraships hemmefond».

Mistedeltagerne besluttet enstemmig å støtte den komité som er nedsett i Oslo, med en representant fra

hvert av sjømannsyrkene, i dens arbeide for å fremme sjømannenes tilgodehavender i fondet uavhengig av de forskjellige sjømannsorganisasjonene.

Det falt under mistet mange bitre og hårde ord mot disse forskjellige gruppene av landsorganisasjonene og mot deres ledere for deres virksomhet i denne og andre saker.

Det blev bl. a. uttalt:

Forskeren i dette faget er våre, det er vi som sollte dem inn under krigen som eier dem — det er oss og ikke ledene av våre organisasjoner, folk som sett hjemme under krigen, som

organisasjon — Multiple Management. Et juniorråd i en bedrift blev nevnt ført det i en årsperiode hadde avgitt 2109 forslag til forbedringene av dem blev dessuten bragte hr. Folkvard tilhørernes takk for den interessante time foran talerstolen.

TB 5.11.47

FORSVAR OG legende-dannelsen

Av

major Einar Sagen

Eg segjer hr. direktør Lorentz Vogt ein vyrdsam takk for dei mange gode - alt for gode - ord um meg i «Tønsbergs Blad» 28. okt. 1947.

Men dessverre er eg helt usamtid med hr direktøren i det som er hovedsak — des Pudels Korn. Han skriv: Ingen bebræder regjeringen eller de forsvarsministre, at de ikke mobiliserte i september 1939!

Jau — Det er akkurat det, me gjer. Nygaardsvold burde ha mobilisert i september 1939 eller straks kriga braut ut mellom Tyskland og England. Det gjorde Gunnar Knudsen i 1914. Og det same

Sjøfolkene forbittret

på lagorganisasjonen.

Nærmere 300 sjømenn fra distriket mellom Fevik og Lyngør var samlet til møte i Arendal fredag. Der var representanter for samtlig sjømannsyrker, og alle de fremmete hadde sett for Nortraship i krigsårene.

Møtet var kommet i stand som et ledd i sjømannenes aksjon for å bringe klarhet i hvem som eier de paraplyene som under krigen ble innbetalta til det såkalte «Nortraships hemmefond».

Mistedeltagerne besluttet enstemmig å støtte den komité som er nedsett i Oslo, med en representant fra hvert av sjømannsyrkene, i dens arbeide for å fremme sjømannenes tilgodehavender i fondet uavhengig av de forskjellige sjømannsorganisasjonene.

Det falt under mistet mange bitre og hårde ord mot disse forskjellige gruppene av landsorganisasjonene og mot deres ledere for deres virksomhet i denne og andre saker.

Det blev bl. a. uttalt:

Forskeren i dette faget er våre, det er vi som sollte dem inn under krigen som eier dem — det er oss og ikke ledene av våre organisasjoner, folk som sett hjemme under krigen, som

gjorde schweizarene i september 1939. På eit par timer ferdabudde folket ein her på 500 000 mann — seinare auka til over 600 000. Og hadde me havt våre saker i orden, kunde Oslo og Aker på eit par timer ha stilt opp 50 000 mann eller eit par armékorps. Svenskene mobilisera og i september 1939. Men i Noreg var den militære enfolldigheten total og grenselaus.

Me burde havt større grunn til å mobilisere enn noko anna land i Europa, for di me hadde det slettaste forsvar i Europa. Hadde Nygaardsvold mobilisert i september 1939, skulde me ingen krig haft. Det same sagde kommanderande general Keitel i Nürnbergprosesjonen. «Hadde den norske heren i tide vore på dei rette plassane, ville tyskarane ikke ha våga noko innfall».

Difor er Nygaardsvold den andevarlige. Det er han som ber den syndeskyldi, som han no med so raust hand auser ut over snåsyndrar i titusentdelt.

Konene ved vanposten fortel, at det var mange andre au. som hadde sin part av skylda. Men dette er vanposten. Eit andsvar let seg ikke dela. Det er chefen, som ber andsvar — han og ingen andre. Dette er ei grunneinstning, som uavkorta vert hevd i det militære.

Forresten kunde det ha vore mangt og mykje anna å skriva um den ting. Men eg veit, at lesaren likar ikke lange innlegg.

Einar Sagen.

Atterskrift.

Våre muséumsfolk var klokare enn våre statsmenn. Alt so tidleg som høsten 1939 da tyskarane braut inn i Polen, forstod dei at lunta brann ved krut-tynna. Dei flutta ut sine mest verdifulle ting og sende dem ut på landet. Og særskilt har kunstindustri-museet i Oslo mistet ein einaste ting.

Alik um Nygaardsvold hadde vore so klok og so framsynt. Me skulde ha vore milliardar rikare.

Tenk um me hadde havt ein slik høgare intelligens i det norske riksstyret! Ja tenk!

(Jæmfør mi bok: Et politisk fallbok s. 71.)

UTSIKT TIL MERE REGN.

Det er tilsikt til mer regn, melder Meteorologisk Institutt. Et nytt regn-

fjern fra hjem og hjem fikk du redt ditt elste pris ekje Gud for nåden. Havet give skal sitt eie på hans ord som selv h. Allting er mig underlag

Bratt som lyn på himme funkler over land og Freisermann, du kommer over alle grava. Herra da vår sjel du g. reis oss op til salighe

Så blev jordpåkastelen idet besetningen sang «Jeg på livets hav», blev båre havet.

Det norske flagg og kors blev senket over stedet var 1. maskinist Olaf Olystymann Frithjof Thorvald. Efter 5 minutters stillhe setningen sig til sine resser, og felsen fortatte.

Kaptein Lauritz Bigseth var på 15 gr. 56 min. no 20 min. øst.

Kaptein Lauritz Bigseth avholdt av dem som kjente i redret lærte å se hans greie og omgjenge og hans dyktighet og på arbeide. Vi beklager meget gang og lyser fred over

The Texas Company (No. G. T.)

Spot

Bedriftsidrett i Vestfold.

Bedriftsidrettsutvalget hold har holdt årsmøte. Utvalget har i år bestå Olsen, Holmestrand, for Jøf Jahnson, Tønsberg, sen, Horten, Bj. Anders fjord, og Einar Anders

Av beretningen frem arbeidet også i år for det vært viet fotballen. Delt spilt en cupserie hvor d. lag. Master i serien blev fabrikk. Hver av byene gert spesiello bycupen. Blitt spilt 70 kamper i

Av andre arrangementer er det et frildrettsstevne og et i Holmestrand. Nbaner er ennå så stor kan drive all den idrettelige ønsket.

I Vestfold er det nu med 700 medlemmer.

Ved valgene blev d. styre gjenvalet.

Skøteutvalg: Bj. Andefjord.

Fra klubbl

Hedrum Idrettslag årsmøte. Rolf Moa, Haugan formann etter Asbjørn Læg, arbeider for tider endremålet som ser ut til

VYTT LLE KVINNER

DENNE UKI AL A.

De bør en høymane ur - æggen som realiserte sine drømmer. Røking på kontoret burde ikke forbudt. Hvor meget skal værværende ungdom betale